

[Steen Folke.]

fælde reelt vil give eleverne en afgørende indflydelse. Derfor kan vi også gå ind for forslaget i den formulering, det har.

Derimod er vi ikke særlig glade for de ekstra krav, der stilles op om tysk og om latin for dem, der skal i sprogligt gymnasium, men det er mindre væsentligt. Så vidt, så godt om regeringens forslag.

Allerede i foråret, da vi behandlede disse sager, var både regeringen og socialdemokratiet så kompromissøgende, at det halve kunne være nok. Jeg mener, at hr. Arnfasts udtalelser her og bebrejdelser om at søge konfrontation er helt hen i vejret. Regeringen har ustandselig – og jeg kan se, at hr. Camre nikker – socialdemokratiet har ustandselig været uendelig imødekommende over for de borgerlige partier. Man har ønsket et råddent kompromis, og det ender også med, at man får det.

På den baggrund kan man udmærket forstå det radikale moderate udspil, som der ikke skal være nogen tvivl om at vi vil stemme imod. Det er et usselt kompromisforslag. På det principielle plan adskiller det sig væsentligt fra regeringens forslag. Både punktet om, at afgørelsen overgår fra elever og forældre til skolen, og forslaget om, at der skal indføres afgangsprøver i visse fag, er punkter, som giver en principiel og væsentlig forskel fra regeringens forslag. I forhold til de øvrige borgerlige partiers fællesforslag er der tale om gradforskelle, man ønsker f. eks. ikke prøver i så mange fag. Det er nogle gradforskelle, det er selvfølgelig ikke ligeegyldigt, men det er ikke principielle forskelle, der er tale om.

De fleste ordførere har udtalt deres hede ønsker om et bredt flertal omkring denne sag. Det vil da også være en fordel, hvis der er mange om at gennemføre de planlagte forringelser i forbindelse med et råddent kompromis. Jo flere der er med, jo flere er der til at dele ansvaret. Det er godt for de samarbejdende ansvarlige partier, men det er synd for eleverne.

Lembourn (UP):

Så er vi omtrent i den samme situation, som vi var i sidste samling. Heldigvis kan jeg altså tilføje ordet »omtrent«, for det fremgik af ministerens tale og af hr. Camres tale og af talerne af flere af ordførerne for oppositionsforslaget, at man i højere grad end ved diskussionen i sidste samling var indstillet på at prøve på at finde et kompromis.

Nu er situationen jo den, at vi skal finde et kompromis. Vi skal have en lov, det er nødvendigt, simpelt hen. For at få gymnasiet til at fungere som en naturlig fortsættelse af folkeskolen, sådan som den nu er indrettet, skal der altså laves en lov.

Jeg sagde i sidste samling, at jeg anså det for helt afgørende, at man netop i uddannelsesspørgsmål prøver at få et bredt flertal bag det, man bestemmer sig til. Det er god tradition her i folkettingen, og derfor bør ikke noget forslag inden for dette område gennemføres med 1 stemmes overvægt. Det er af den grund, fru Lone Dybkjær på det radikale venstres og mine vegne har fremsat en række tanker om, hvor et sådant kompromis kunne ligge. Fru Lone Dybkjær har redegjort for det mere konstante indhold af de tanker, vi har gjort os, det gælder jo altså særlig § 14, og jeg skal indskrænke mig til en mere principiel betragtning.

Når vi altså er nogle, som vil arbejde for et sådant kompromisforslag, så er det ud fra to målsætninger. Den ene er, at der må finde en harmonisering sted af den struktur, der nu er skabt i folkeskolen, og den, der skal skabes i gymnasiet. Den anden er, at vi ønsker at opretholde det faglige niveau i gymnasiet.

Resultatet af de tanker, som fru Lone Dybkjær også på mine vegne har fremsat, er, at man stort set opretholder status quo i forhold til i dag, men adgangsmulighederne vil i langt højere grad blive afpasset efter den struktur, som folkeskolen har nu efter den nye lov om folkeskolen, som jo også venstre og kristeligt folkeparti har stemt for.

Jeg har derfor det håb, at undervisningsministeren vil stille sig tilfreds med de tanker, der her er fremsat, fordi man herved opnår den harmonisering, som jeg går ud fra må være afgørende for regeringen for at få tingene til at hænge sammen. Det kunne være ønskeligt med en mere gennemgribende reform af gymnasiet på et eller andet tidspunkt, men det er ikke det, det drejer sig om nu. Det, det drejer sig om nu, er, efter at vi har fået den nye folkeskolelov, at få en overgang til gymnasiet, som passer med den, dvs. få denne harmonisering i stand.

Jeg håber derfor, at ministeren vil se med velvilje på disse tanker, fordi jeg tror, at det er det, der er det afgørende i den nuværende situation. Jeg mener også, at fru Tove Nielsen og de andre ordførere for de 5 partier må kunne gå ind i en forhandling om et kompromisfor-